

Xavier Serrahima: el racó de la paraula

Una finestra de diàleg oberta a la literatura: anàlisis, cròniques, citacions i altres

Posted on 30 DESEMBRE, 2016 by XAVIER SERRAHIMA

Els meus 14 del 16

Filed under NOTES DE LECTURA

0

Vols compartir-ho?

Els meus llibres del 2016

No cal(dri) dir que fer una llista dels «Millors llibres de l'any» és impossible. Però fer, a partir d'una llegenda dels que s'han publicat l'any 2016, i això, si tenim en compte la quantitat, desmesurada, que arriben cada setmana a les llibreries, no seria capaç de fer-ho ni Matusalem en els més de set-cents anys que va viure.

El que sí es pot fer, i això és el meu propòsit, és *la meua* (personal, intransferible —i, per tant, fallible) llista de llibres del 2016, ordenada per gènere i ordre cronològic.

Novel·la

La guerra de les salamandres, Karol Čapek, traducció de Núria Mirabet (*Males Herbes*, febrer 2016). Un d'aquells llibres que notats sols ens fa passar una molt bona estona, però no seria cona que vols, vols, voler que desitges, sinó que ens fa passar i no el podem oblidar en tot el temps. Una obra futurista és més més actual que no voldríem, una història d'animals que són per més persones que els animals i de persones que són (molt) més animals que les persones.

Una paràbola, tenyida de sàtira càustica, del món on vivia Čapek i del món que vindria després.

Search the site...

Search

desembre 2016

dl.	dt.	dc.	dj.	dv.	ds.	dg.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
« nov.				gen. »		

Contacte

contacte@xavierserrahima.cat

Estic llegint

Sí, Thomas Bernhard, traducció de **Clara Formosa Plans** (El Gall Editor, maig 2016) Una novel·la breu de primera, primeríssima magnitud, que posa de nou de manifest que el català autista és nudat (i és) gran entre els (i és) grans, en dia que el que se'n excepcionalment escriu no que solc tan sols amb compte una veu pròpia, immediatament identificable, irrepètiblement riquíssima, sinó que beu i beu amb poc poc sembles pròpies i intenses fondàries de l'ànima humana.

Un d'aquells "llibres supremes", "una companyia ideal per a la intel·ligència i l'ànim".

La mecànica de l'aigua, **Silvana Vogt** (Edicions de 1984, setembre 2016). Un llibre que ens ens cobria una autora que, per damunt de tot, sap escriure —i molt bé: que no tan sols sap que vol escriure, sinó com ho vol fer, deixant-se guiar sobretot pel que li diu el doc d'escriptor, a narrar amb *veu pròpia*. Un gran regal per a l lector, sinó un bon doll d'aire fresc en el món de les lletres catalanes dels darrers temps, confidat i impressió que daus els existeixin dues possibilitats (que són en realitat, les dues, car és una matèria cada) es a guiar i seguir les preceptes literàries a l'ús o bé estripar-ho tot.

Un tast magnífic d'una vida, i d'unes vides, de veritat, autèntiques.

El meu gat / Aufčko, **Bohumil Hrabal**, traducció de **Monika Zgustova** (Galaxia Gutenberg, octubre 2016) Un relat aclaparador, que té molt de faulta, on si els gats són tan protagonistes com les persones és perquè podrien ésser-ho: a través d'ells, l'autor ens parla de reflexió i el (que és que és important a reflexionar) sobre conceptes tan fonamentals com els de la culpa, el penediment, l'expiació, la redempció, la salvació, el destí... I ho fa, i això posa de manifest la seva valors i angles de la literatura a gafa a la història i a la seva vida quotidiana, de caràcter presumptament individual i convertint-la en universal.

Una mostra tan breu com recomanable de la millor literatura, de la que reflecteix (i analitza) la naturalesa i l'ànima humana.

Estic llegint

Pàgines amigues

Xavier Serrahima: escriptor

Vols publicar la teva poesia o els teus contes?

Publico a

Suplement Cultura El Punt Avui

Núvol, el digital de cultura

Naciódigital

Sonograma Magazine

Llavor Cultural

Ràdio

Ningú és perfecte (Cadena Pirenaica de ràdio i televisió)

El Submarí (Ràdio Municipal de Terrassa)

Popular Posts

Poesia catalana avui 2000-2015,
Diversos autors

ON 19 MARÇ, 2017 BY XAVIER SERRAHIMA

Citacions literàries de La ciutat de
ningú, Antoni Vidal Ferrando (1)

ON 23 FEBRER, 2017 BY XAVIER SERRAHIMA

De l'espiritual en l'art, Vassili
Kandinski

ON 1 MARÇ, 2017 BY XAVIER SERRAHIMA

La riquesa d'uns quants beneficia
tothom?, Zygmunt Bauman

ON 3 MARÇ, 2017 BY XAVIER SERRAHIMA

Els 13 rebrotges, James Thurber, traducció de **Clàudia Casanova** ([Àtic dels Llibres](#), novembre 2016). Un d'aquells llibres que potser alguns decidiran catalogar com a infantil o juvenil, però que, per sort, es mega a crits a passar per l'adreçador de qualsevol classificació. Una petita, deliciosa joia que cal que es llegeixi de nou i de nou i que ben a errar tots aquells que segueixen creient que tracta els petits (i nigrans) i doctors com si tant és més fàcil per la seva intel·ligència i la seva sensibilitat, quan són els que la tenen més desperta i incòntaminada, més a punt per ésser llaurada amb les més selectes llavors de l'enteniment humà.

Una obra *diferent* on el llenguatge i la imaginació són els principals protagonistes.

Narrativa

El crit de Pocell domèstic, Maksim Óssipov, traducció d' **Arnau Barios** ([Club Editor](#), febrer 2016). Contes que ens conviden a un viatge, literari i existencial, molt llarg. Un viatge meravellós i inesperat que és la vida. El de la seva i, malgrat les distàncies, també el de la nostra. Un viatge que és segonèfic però, sobretot, interior i un viatge vers l'ànima d'una persona —i de tot un poble. Un poble, Rússia i la Gran Rússia i la Men Rússia, que ho era tot, però que ara no sabem ni què és; que fins i tot tem que no és. Com més queda al pleitud del buit de que era i ja no és.

Un recull de narracions que situa el llistó de qualitat i d'interès molt i molt alt.

Poesia

V, Lucia Pietrelli ([Eumo / Cafè Central](#), febrer 2016). “Vindrà la mort i tindrà els teus ulls” el poema de **Cesare Pavese** sembla haver enès la primera agusspiral d'aquest poema i no l'autora d' **Ortigue** va més enllà, la “Vaaa paraula”, el “crit callat” i el “silenci” —o sigui, els espais en blanc i les comissions son, sense dir-ho, la poesia addi (o pot dir) molt més que amb els mots— l'acostem a l'abisme final de la mort, però també a veure, interessant, a l'exaltació i l'assaboriment del desig, de la consignació palpable de l'existència en els cosssse i el sonatats amb la persona estimada: “Fes-li l'amor a la vida”...

Un llibre de poemes per llegir (i assaborir) amb calma.

Molsa, Anna Gual ([Adia Edicions](#), setembre 2016). Un llibre que diu l'indicible sense dir-ho, que ens parla, en els seus silencis, de la vida i de la seva absència de respostes. Si la poetessa vilafraquina deixa llacunes i espais és perquè es proposa arribar molt més enllà del que podem sentir i veure i parlar i les paraules i les frases i les frases possibles, però requereix la col·laboració del lector per arribar a l'objectiu i a més, que és que la poesia és una art totpoderosa on “Déu ets tu que heges i són on se't demana que llegendis i no més, que d'hideatis i tralls “amb

Citacions literàries de La ciutat de ningú, Antoni Vidal Ferrando (2)

ON 4 MARÇ, 2017 BY XAVIER SERRAHIMA

Útils

[Associació d'Escriptors en Llengua Catalana](#)

[Biblioteques Diputació de Barcelona](#)

[Biblioteques Públiques de Girona, Tarragona i Terres de l'Ebre](#)

[Convocatòries de Premis Literaris en català](#)

[Diccionari català-valencià-balear](#)

[Diccionari de la llengua catalana](#)

[Registre de la Propietat Intel·lectual](#)

Sóc

Mig empordanès mig egarenc, català, ciutadà del mon... Temperamental, mediterrani, sentimental... Lliurepensador, racional, lletraferit... Pare, company, amic... ..

Categories

Selecciona la categoria

l'aigua / del fons del poema", perquè "si t'encaixa el so és que abans l'has dit per dins".

Un gran poeta, que possiblement manifestava en qualsevol art, res millor que l'ús anàlisi de la visió i per tocar la veritat".

Etiquetes

actualitat **anàlisi literària** article
premsa **Catalunya** citacions
citacions literàries Ciu **comentaris**
sobre literatura **comentaris**
sobre llibres **crítica literària**
cultura **debat** democràcia diàleg
ERC estat espanyol Estatut **fòrum**
d'opinió i tu què hi dius jo sóc jo i
les meves lectures **lectura**
les meves lectures
literatura literatura en
català llegir llibres en
català llibres recomanats
nota de lectura Notes de
lectura **Notes de lectura**
novel·la novel·la **opinió** Parlem-ne
pensament **Política** PP Psc
PsoE quin llibre llegir què llegir
ressenya literària **ressenya**
llibres Suplement de Cultura d'El Punt Avui
Xavier Serrahima

Comentaris recents

Tirant en Migajas filosóficas, El concepto de la angustia, Prólogos, Søren Kierkegaard

Anatomia de les distàncies curtes. Marta Orriols | Viu i llegeix en Anatomia de les

distàncies curtes, Marta Oriols

Elisenda en La mecànica de l'aigua, Silvana Vogt

1 – la batuta en Un abril prodigiós, Elizabeth von Arnim

M. Lluïsa Candal en Sant Jordi a ritme de vals: 6è berenar literari de la Llibreria El Cucut

Blocs que segueixo (amb fruïció):

Èpic & Majèstic: Jaume C. Pons Alorda

El subratllat és meu

Els orfes del Senyor Boix

80 grams

La serp blanca

Tot és una mentida

Racó per llegir

Ofici de lector: Joan Garí

Random Posts

Random post

Cartes a Pere, Josep Pla

ON 29 DESEMBRE, 2010 BY XAVIER

SERRAHIMA

Quan convé reclamem cadenes

ON 25 FEBRER, 2011 BY XAVIER

SERRAHIMA

Filtracions, Alex Susanna (Edicions Proa, octubre 2016) Un poema marí magnífic quin (h)úde(s) descobrim / redescobrim és l'home que l'escriu; l'home, i l'artista, que l'ha escrit, que s'ha capbussat ("tan lluny o tan endins") al més pregon "pou ressonant" del seu interior i n'extreu l'aigua més profunda i més neta, aquella que el defineix i el determina. De l'home que pren absoluta consciència que és un *ésser en el* temps, que ja no puja els més grans cims, sinó que comença a baixar-los, que el bestiu ha quedat enrere i que és la talaia (si s'hi veu) l'estació que s'ha instal·lat a la seva vida. Un tardor que el convida a viure en (i per) l'essència.

El poemari de maduresa —esperem que ni final ni definitiu, testamentari— d'un poeta en majúscules.

Dietaris, memòries, epistolaris, biografies...

***Els burgesos són sempre els altres* (del *Diari*)**, Jules Renard, traducció d'Antoni Clapès (Edicions Sidillà, febrer 2016). Si algú creia que llegint les *Meditacions de Marc Aureli*, les *Màximes de La Rochefoucauld*, les *Pensées de Pascal* o els *Aforismes de Joan Fuster* —per referir-me tan sols a autors europeus— ja no podria trobar res que s'hi comparés, ja pot afegir-se a la llista el *Journal de Renard*. Una mostra magnífica, del que es pot obtenir si es veu i veiem mateixa persona l'epígrafa i l'epígrafa, la (sempre imprescindible) llibertat de pensament i el do de l'escriptura.

Una exquisida —i oportúnissima— que reclama l'edició íntegra dels diaris renardians.

Rainer & Lou, Cartes seleccionades, Vol. III, Rainer Maria Rilke i Lou Andreas-Salomé, traducció de Joan Fontcuberta (Editorial Límits, juliol 2016). Una nova oportunitat d'aprofundir en la coneixença gairebé gosa dir, la descoberta, interior d'un dels més grans poetes universals de tots els temps, mitjançant les cartes que va adreçar a una de les persones que més i millor el van conèixer i, sobretot, entendre: Lou Andreas-Salomé, no tan sols una de les figures més injustament oblidades i negligides del segle XX, sinó d'aquella companya i corresponda que qualsevol intel·lectual voldria tenir al seu costat.

Un llibre que demostra que les obres genials són producte de cap i capinació pasió i ganes, al gerdel sinó del vol espiritual.

Miscel·lània

En defensa dels solistes, Robert Louis Stevenson, traducció de Xavier Zambrano (Viena Edicions, juny 2016). Un llibre que ens porta, per fi, en català, alguns dels assaigs del gran escriptor escocès, que evidencia, en unes escasses 700 pàgines que posseïa una intel·ligència enginyera més que mai i es confon amb l'enginyositat, que és tot una altra cosa —més que destacats, que sabia com era i ho vivia que sabia molt

Segueix així, Esquerra, segueix així...

ON 5 DESEMBRE, 2010 BY XAVIER

SERRAHIMA

Ramon Mercader. L'home del piolet,
Eduard Puigventós

ON 5 JULIOL, 2015 BY XAVIER SERRAHIMA

Cartes (1916-1918), Sibi-la Aleramo –
Dino Campana

ON 5 JULIOL, 2013 BY XAVIER SERRAHIMA

Subscribe

Enter your e-mail address

Subscribe

G+1 0

bé què li agradava i què no i, sobretot, que sabia encara millor explicar-ho.

Una obra per aquells que creguin que, qui no pensa —i opina—, no viu.

Breus notes sobre literatura de **Bloom, Gonçalo M. Tavares**, traducció de **Pere Comellas** ((Edicions del Periscopi, octubre 2016). Un assaig/cant/guia/contraguia breu, brevíssim, però més que breu i concís (mai aïro dit: no podria ésser més intens) la bona literatura, amb el elevat criteri és aïro concís i, d'acord amb que ens delecta, amb el seu estil i els seus gusts amb les seves frases agafiques, és el més que cal desfer-se d'extrem; i el verí, que és, de fet, verí i vacuna alhora: ens vacuna contra el conformisme, contra el camí fressat que ofereix seguretat però no dona res o ben poc, però al mateix temps ens inculca a l'evé de la dissidència i ésser heterodoxos fins i tot amb la heterodòxia.

Un (que no l'únic) molt recomanable manual d'iniciació per a aspirants a escriptors.

Assaig i filosofia

La prosa de la vida, **Joan-Carles Melich** (Fragmenta Editorial, octubre 2016). Una petita que ens s'ribada, a través de reduïdes pídotes, sàviament disfiades, que són autòmes però que ens constitueixen tot —o, més aviat, un conjunt, car ell defuig, amb raó, crec jo, la totalitat, una imatge molt precisa del pensament, alliberat i alliberador, de filosófa i de níd. De aquest pensament social, probablement n'únic i en veritat, és una mica humana, fonamentat més en els dubtes (successius, infinits) que no pas en les certeses (fal·libles, impossibles). Un llibre que, en comptes d'expressar-nos —i fer-nos compartir— les seves certeses, ens comença a pensar per (per nosaltres mateixos).

dijous, 29 de desembre del mmxvi

Publicat a Núvol, el 30 de desembre del 2016

© Xavier Serrahima 2016

www.racodelaparaula.cat

[@XavierSerrahima](#)

Copyright secured by Digiprove © 2016 Xavier Serrahima

Some Rights Reserved

Tagged with [AdiA Edicions](#) [Àlex Susanna](#) [Anna Gual](#) [Antoni Clapés](#) [Arnau Barios](#) [Àtic dels Llibres](#) [Bohumil Hrabal](#) [Breus notes sobre literatura-Bloom](#) [Cafè Central](#) [Clara Formosa Plans](#) [Clàudia Casanova](#) [Club Editor](#) [Edicions de 1984](#) [Edicions del Periscopi](#) [Edicions Proa](#) [Edicions Sidillà](#) [Editorial Límits](#) [El crit de l'ocell domèstic](#) [El Gall Editor](#) [El meu gat Autíčko](#) [Els 13 rellotges](#) [Els burgesos són sempre els altres](#) [Els meus llibres del 2016](#) [En defensa dels ociosos](#) [Eumo editorial](#) [Filtracions](#) [Fragmenta Editorial](#) [Galàxia Gutenberg](#) [Gonçalo M. Tavares](#) [James Thurber](#) [Jardins de Samarcanda](#) [Joan Fontcuberta](#) [Joan-Carles Mèlich](#) [Jules Renard](#) [Karol Čapek](#) [La guerra de les salamandres](#) [La mecànica de l'aigua](#) [La prosa de la vida](#) [Llibres 2016](#) [Lou Andreas-Salomé](#) [Lucia Pietrelli](#) [Maksim Óssipov](#) [Males Herbes](#) [Molsa](#) [Monika Zgustova](#) [Núria Mirabet](#) [Núvol](#) [Pere Comellas](#) [Rainer & Lou](#) [Rainer Maria Rilke](#) [Robert Louis Stevenson](#) [Sf](#) [Silvana Vogt](#) [Thomas Bernhard](#) [traducció d'Antoni Clapés](#) [traducció d'Arnau Barios](#) [traducció de Clara Formosa Plans](#) [traducció de Clàudia Casanova](#) [traducció de Joan Fontcuberta](#) [traducció de Monika Zgustova](#) [traducció de Pere Comellas](#) [traducció de Xavier Zambrano](#) [traducció Núria Mirabet](#) [V](#) [Viena Edicions](#) [Xavier Zambrano](#)

← Previous

Next →

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà. Els camps necessaris estan marcats amb *

Comentari

Nom *

Correu electrònic *

Lloc web

Envia un comentari

